

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Recogniti|one Des. Eras-||mi Roterodami.|I

Erasmus, Desiderius

Basileae, 1518

VD16 E 3644

Ioannes Baptista Egnatius Venetvs Praestantissimo Ivrisconsvlto Et
Senatori Regio Iacobo Minvtio Sal.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14277

IOANNES BAPTISTA
EGNATIVS VENETVS PRAESTANTISSIMO IV.
RISCONSVLTO ET SENATORI REGIO
IACOBO MINVTO SAL.

QVI principibus, illustrioribusq; uiris ingenij sui monumenta nuncupant Minuti clarissime, alij id agunt, ut aut ueteri, summae q; in eos obseruantiae sese id tribuisse dicant: alij ut eorum praesidio tuti, inuidiam minus grauem ac noxiā sentiant: alij ut fructū alieni de se iudicij ea indicatura percipiant. Nec desunt, qui posteritatis laude rapti, ac immortalitatis spe quadam inflammati, ea sibi nomina deligant nuncupatione, quæ diutissime & uiuere, & florere posse sibi persuaserint. Id quod à pictoribus, artificibusq; obseruatū animaduertas: qui deorū, principiūq; effingendis imaginib; eo libenter studeant: quo minus obnoxia illa existiment aut hominum, aut temporis iniuriæ fore. Sunt etiā qui hoc ueluti sacro literarū munere promereri gratiam, benevolentiamq; corū cupiant: siquidem haud inter postremas laudes referri debet, si quis principibus perplaceat uiris. Sed & multi facile sese, operāq; suam his ostentant: quorū & autoritate ornari, & opibus augeri se sperent. Ego uti ex prioribus quādam fortasse sequar: sic certe duas, quarū altera publica, communisq; tibi cum gente gallica, altera planè tua ac propria sit, secutū in primis esse me nō negem. Et communis quidem illa: quod cum singulāri ac diuina potius Grolierij beneficentia Mediolani agens alterum ab hinc annum ornatus, auctorū sim: nō possum iam ex illo tibi, tuiscq; omnibus etiam atq; etiā nō perpetuo uelle debere. Illius enim cōsuetudine & opera, facile quanta gentis uestræ morum simplicitas, quæ publica, domesticāq; disciplina, quæ in omnes charitas, quanta in deum pietas uestra foret, est perspectū mihi planè ac cognitū. Quid enim uobis ipsis magis rectum, apertūq; esse potest? Quid minus insidiosum ac fallax? Arctoæ (inquiunt) gentes hoc omnes habent. Ego uero cum fallacissimas ex his multas legam: nō cælo, sed naturæ planè hoc uestræ, optimæq; disciplinæ id tribuam. Iam quid animorū, uoluntatumq; uestrarū fraternā in omnibus cōsensionē prædicem? quam nō conuiuorū frequentia tantū, sed officiorū communicatione ac summa charitatis mutua testificatione tuemini. hac uero uobis adeo natura insita, usu parta, consuetudine aucta fuisse uidentur: ut tot mihi germani fratres, nō de facie solum, sed de morū in primis similitudine atq; æqualitate uideamini. Quare non immerito admirati Pœnorū legati etiam in

aa hoste

hoste Ro. s. Po. id plurimū esse dicuntur: quod cōuiuio accepti à pluribus ciuitatib⁹, eodē ubiq⁹ coenassent argento, testati nullos hominū benignius Ro. Po. uiuere. Nam quid de ueltra in regem obseruantia, in deum pietate dicam? Quæ em̄ unq⁹ gens aut externos principes nō admisit, aut admissos non interdū expulit: sæpe etiam per summū scelus nō occidit? Francis id propriū ac peculiare, nullos unq⁹ externos pari: suos autē usq⁹ adeo amare ac colere, ut pro eius dignitate ac maiestate tuenda nō opes tantū, sed uitam ipsam profundere possint. illa uero, quæ deo ac religioni debet, tanta talisq⁹ est, ut sileri melius putem: cum uestigia haud sanè leuiter impressa, tot & tanta extent, ut nulla unq⁹ delere illam obliuio, nulla obscurare tēporū iniquitas ualeat. Cæterū excellens quædam ac eximia in te uirtus, secunduſq⁹ ac constans hominū de te rumor, & Ioannis in primis Francisci Asulanī adolescētis, cum summæ spei, tum uero laudum tuarū studiosissimi prædicatio effect, ut & ego te pridem literis cōsulendū duxerim: & nunc Cæsares tibi meos, reliquāq⁹ ad hosce nō uulgarē (nisi fallor) industriā cupidissime nuncupem. Quorū lectio tanto tibi gratior ac iucundior esse debebit: quāto is, qui ea tibi inscripsit, te plus amat ac colit, q̄ multos alios. Huc accedit, quod singularē eruditio tuam, ac multiplicē literarū cognitionē magnificat: qd' Minutiae familiæ nobilitatē (quippe quæ à Romanis illis deducēta Minutis p̄ cōstanti habeatur) obseruat: qd' deniq⁹ se tibi c̄p̄ cōiunctissimū ac charissimū esse cupit. Sunt quidē in te corporis & animi (uti audio) egregiæ dotes: quib⁹ Christianissimo regi gratus, admirabilisq⁹ sis. nulla certe aut maior aut honestior, q̄ ut literas, literatosq⁹ homines, qd' facis, foueas: illæ scilicet iure reposcunt abs te, quod tanta tua cum laude uberrime tribuere. Nam unum te esse ac præcipuū, in quē Galliæ tuæ Transalpinæ olim intuerent, quē Cisalpina tota prædicet, cuius singularē prudentiam atq⁹ humanitatē etiā hostis commendet: totum hoc literarū beneficium est. Quid, quod Cæfarum hæc à nobis instituta, tribusq⁹ libris concinnata series, multa interim habeat, quæ delicatum etiam lectorē & capere & detinere ualeant? Nam Byzantinæ urbis originem, Turcas ad hæc usq⁹ tempora principes, res ab his belli gestas, Maomethis ortum, Romanæ urbis captiuitatē, & Asiae imperia supra quingentesimū ac millesimum annum repetita cōtinet. quæ omnia primus ego (quod sine aliorū iniuria dictum uelim) præstiti: ac ut una uelut tabella depicta spectari commode possent, curau. tametsi quid libris cōmune cum pictura: pascit illa tantum oculos, hi animū, mentemq⁹ instruunt. Illa mutam, inanem, ac plerunq⁹ falsam descriptionem cōtinet: libri uiuentē præceptionē, atq⁹ exactam spondent. tabulas etiam imperiti pingant, literarū monimenta non nisi doctissimi cōficiant. Tanto deniq⁹ literæ pingendi artem præstant: quanto docti indoctis, uiui mortuis antecellunt. Tu igitur cum ab ineunte aetate ornamenti plurimum & laudis ex hisce tibi uendicaris, illis ipsis tantudem reddes: tanto etiam cumulatius, quod necq⁹ melius, nec honestius beneficium ullum collocari potest, quam quod in bonos & doctos uiros confertur: quorum mihi uestigia non solum sequenda, sed etiam atq⁹ etiam adoranda proposui. Bene Vale.

Ioannis